

REPUBLIKA HRVATSKA
Trgovački sud u Zagrebu
Trg J.F. Kennedyja 11

P-604/2025

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Mariji Krajnović, u pravnoj stvari tužitelja DRUGA FUNDACIJA SPV d.o.o. za posebne usluge, Zagreb, Lonjička ulica 2A, OIB: 25132169807, kojeg zastupa punomoćnik Domagoj Tomić, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, kojeg zastupa punomoćnik Toni Smrček, odvjetnik iz Zagreba, Savska cesta 32, radi utvrđenja i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 25. svibnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, s danom objave 18. lipnja 2026.

p r e s u d i o j e

- I. Utvrđuje se da je ništetna ugovorna odredba sadržana u čl. 6.1. Ugovora o kreditu broj: 5140060242-62000144865/2005 sklopljenog dana 09.03.2005. godine između Ksenija Rengel, Bizovac, Đuro Salaj 2, Samatovci, OIB: 34655112310 kao korisnika kredita s jedne strane i Slavonska banka d.d., Osijek, Kapucinska Ulica 29, OIB: 23501189286 kao kreditora s druge strane, i to u dijelu koji glasi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,00 % (jedan posto) jednokratno, unaprijed.“
- II. Nalaže se tuženiku, Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavonska avenija 6, OIB: 14036333877, da tužitelju Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička ulica 2A, OIB: 25132169807 plati iznos od 344,43 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom, tekućom na taj iznos od dana 18.03.2005. godine do isplate po stopi koja je:
 - do 31.12.2007. godine, određena Uredbom o visini stope zatezne kamate; od 01.01.2008. do 31.07.2015. godine, određena za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena,
 - od 01.08.2015. godine do 31.12.2022. godine, određena za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena,

-od 01.01.2023. godine do 29.12.2023. godine, određena za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena,

- od 30.12.2023. godine do isplate, određena uvećanjem referentne stope (kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke) za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine u roku od 15 dana.

- III. Nalaže se tuženiku Addiko Bank d.d., Zagreb, Slavenska avenija 6, naknaditi tužitelju Druga fundacija SPV d.o.o., Zagreb, Lonjička ulica 2A, parnični trošak u iznosu od 401,04 EUR zajedno sa zateznom kamatom koja teče od 18. lipnja 2026. godine pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.
- IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 430,14 EUR.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 18. veljače 2025. podnio tužbu protiv tuženika. U tužbi je naveo da su Ksenija Rengel kao korisnik kredita i pravni prednik tuženika Slavenska banka d.d. Osijek, kao kreditor s druge strane dana 9. ožujka 2005. sklopili Ugovor o kreditu, broj: 5140060242-62000144865/2005 306-103/2008 (dalje u tekstu: Ugovor o kreditu), da je u članku 6.1. Ugovora o kreditu ugovoreno naplaćivanje naknade i to kako slijedi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,00 % (jedan posto) jednokratno, unaprijed “da je predmetna naknada od korisnika kredita naplaćena u iznosu od 344,43 EUR, i to zaključno sa danom 18. ožujka 2005. godine, da se radi o tipskom i adhezijskom Ugovoru o kreditu, na čiji sadržaj korisnik kredita nije imao, a niti je mogao imati bilo kakvog utjecaja, pa tako niti na sadržaj predmetne ugovorne odredbe, da je navedena ugovorna odredba netransparentna, nepoštena, nezakonita i ništetna, da tuženik prije i u vrijeme sklapanja ugovora nije informirao korisnika kredita koji bi eventualni stvarni troškovi bili obuhvaćeni predmetnom naknadom i razloži koji bi eventualno opravdavali naplaćivanje takve naknade, da je navedena naknada ustegnuta od samog iznosa kredita, pa je korisnik kredita na kraju tuženiku morao plaćati i kamate na istu te da je time dodatno narušena već postojeća znatna neravnoteža u pravima i obvezama između ugovornih stranaka, na štetu korisnika kredita. Navodi da su korisnik kredita i tužitelj

sklopili Ugovor o ustupu/prijenosu tražbine kojim je tražbina prenesena tužitelju. Tužbenim zahtjevom iz tužbe tužitelj traži utvrđenje ništetnosti navedene odredbe čl. 6.1. Ugovora o kreditu i isplatu iznosa od 344,43 EUR sa zateznim kamatama tekućim od 18. ožujka 2005.

2. Tuženik je u odgovoru na tužbu prije svega osporava naznačenu vrijednost predmeta spora a dalje u tužbi i tijekom postupka u bitnome osporio osnovu tužbenog zahtjeva, ne osporavajući pri tom da je dana 18. ožujka 2025. godine naplaćena naknada u iznosu od 344,43 EUR. (prema potvrdi na listu 318 spisa), . ističe prigovor zastare,, osporava tužitelju svojstvo potrošača a time i aktivnu legitimaciju, osporava svojstvo potrošača korisniku kredita, osporava da bi odredbe ugovora o kreditu o ulaznoj naknadi bile ništetne, jer da su preuzete iz prisilnih propisa RH, da navedene odredbe nisu nepoštene u smislu Zakona o zaštiti potrošača, da je tuženik s korisnikom kredita pojedinačno pregovarao o spornoj odredbi, da je predmetna odredba jasna, lako uočljiva i razumljiva, i da nije protivna načelu savjesnosti i poštenja i ne uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.. Također smatra da se nisu stekli uvjeti za isplatom iznosa stečenog bez osnova.
3. U podnesku od 13. veljače 2026. godine tuženik je odustao od osporavanja visine tužbenog zahtjeva.
4. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao obavijest o preuzimanju tražbine (list 6 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 7-184 spisa), obavijest (list 185 spisa), izvadak iz sudskog registra (list 186-362 spisa), ugovor o kreditu (list 363-371 spisa), ugovor o ustupu tražbine (list 372-376 spisa); potvrdu banke o isplati naknade (list 378 spisa), isplatni nalog (list 380 spisa), obračun (list 381 spisa), otplatni plan (list 382-395 spisa), obavijest o promjeni kamatnih stopa (list 396-397 spisa), specifikaciju uplata (list 398-399 spisa), otplatni plan (list 410-421 spisa), sudsku praksu (list 447-585 spisa), te je saslušan svjedok Ksenija Rengel (list 601 spisa).
5. Sve izvedene dokaze sud je ocijenio primjenom odredbe čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne Novine" broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje: ZPP) te je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.
6. Predmet spora je tužiteljev zahtjev za utvrđenje ništetnosti odredbe čl.6.1. Ugovora o kreditu i isplata iznosa od 344,43 EUR s pripadajućim zateznim kamatama. S obzirom na tuženikov prigovor previsoko označene vrijednosti predmeta spora u iznosu na kondemnatorni dio tužbenog zahtjeva, koji tuženik ističe pozivajući se na visinu naplaćene naknade u iznosu od 344,43 EUR, sud je raspravnim rješenjem od 4. ožujka 2026. odredio vrijednost predmeta spora u iznosu od 344,43 EUR, primjenom odredbe čl. 40. st. 3. ZPP-a, budući da se u slučaju kada je deklaratorni zahtjev istaknut uz tužbeni zahtjev na isplatu i kada se zapravo radi o tzv. deklaratornom preambulu (prethodnom pitanju za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva), vrijednost predmeta spora određuje

prema vrijednosti zahtjeva za isplatu, dakle, ovdje, prema iznosu 344,43 EUR, a što posredno proizlazi i iz odredbi čl. 35. i čl. 40. st. 1. i 2. ZPP-a.

7. Nije sporno da su pravni prednik tuženika i Ksenija Rengel sklopili Ugovor o kreditu.
8. Iz Ugovora o kreditu proizlazi da se radi o potrošačkom ugovoru jer korisnik kredita nije obrtnik, niti trgovac pojedinac, već fizička osoba koja ne obavlja registriranu djelatnost i to za kupnju stana, pa se radi o potrošaču sukladno odredbi čl. 3. Zakona o zaštiti potrošača ("Narodne novine" broj: 96/03 – dalje u tekstu: ZZZP) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja Ugovora o kreditu. Čl. 2. Ugovora o kreditu određeno je da je namjena kredita stambeni kredit za kupnju stana. Niti iz jednog dokaza ne proizlazi da bi korisnik kredita bio obrtnik ili trgovac, odnosno da bi ta nekretnina bila korištena u bilo kakve poslovne svrhe. Iz iskaza svjedoka Ksenije Rengel proizlazi da je kredit podigla za kupnju stana za vlastite potrebe, a iz niti jednog dokaza ne proizlazi suprotno. Prema tome, sud zaključuje da se ne radi o korištenju nekretnine za bilo kakve poslovne potrebe. Sud je prihvatio iskaz svjedoka Ksenije Rengel jer je logičan i uvjerljiv te u skladu s Ugovorom o kreditu koji je u spisu.
9. Uvidom u Ugovor o kreditu sud je utvrdio da je u čl. 6.1. Ugovora o kreditu ugovoreno naplaćivanje naknade i to kako slijedi: „Korisnik kredita obvezuje se platiti naknadu, a prema Odluci o visini naknade za obavljanje bankarskih usluga, koja trenutačno iznosi 1,00 % (jedan posto) jednokratno, unaprijed.“
10. Iz Ugovora o ustupu/prijenosu tražbine (cesiji) je utvrđeno da su Ksenija Rengel i tužitelj sklopili taj Ugovor 5. lipnja 2023. Tim je Ugovorom ugovoreno da Ksenija Rengel ustupa tužitelju novčanu tražbinu prema tuženiku nastalu po osnovi ništetnih odredbi Ugovora o kreditu sklopljenog između Ksenije Rengel i prednika tuženika, i to tražbinu s osnove ništetnih odredbi Ugovora o kreditu na povrat preplaćenih iznosa s naslova valute, kamata i svih plaćenih naknada.
11. Tražbina iz Ugovora o ustupu potraživanja je odrediva, tj. činidba koja je predmet ustupa je odrediva, bez obzira na to što u Ugovoru o ustupu tražbine nije naveden konkretan novčani iznos. Ugovor o ustupu tražbine sadrži podatke o vjerovniku, dužniku i pravnom temelju tražbine koja se ustupa, te je vidljivo da se ustupa cjelokupna tražbina ustupitelja prema tuženiku po osnovi ništetnih odredbi predmetnog Ugovora o kreditu. Takvim naznačivanjem predmeta cesije činidba je odrediva jer je ustupljena cjelokupna tražbina, vidljivo je koja tražbina je ustupljena, a visina te tražbine se može utvrditi s obzirom na to da su stranke učinile nespornom činjenicu da je tuženik naknadu za obradu kredita u iznosu od 344,43 EUR naplatio od korisnika kredita dana 18. ožujka 2005.
12. Odredbom čl. 80. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 78/15, 29/18 – dalje: ZOO) propisano je da vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga. Tražbina koje je predmet Ugovora

o ustupu potraživanja nije strogo osobne naravi bez obzira na to što je ustupitelj potrošač sukladno čl. 3. ZZP-a, a primatelj je pravna osoba (dakle, nije potrošač). Tražbina koje je predmet ustupa je novčana tražbina, a novčane tražbine nisu strogo osobne naravi neovisno o svojstvu ustupitelja kao potrošača, niti se njihova narav protivi ustupu.

13. Promjena u osobi vjerovnika ne utječe na identitet tražbine pa nije odlučno to što je ustupitelj potrošač, a primatelj nije. Identitet tražbine ustupom nije promijenjen što proizlazi iz odredbe čl. 84. st. 1. ZOO-a kojom je propisano da primatelj ima prema dužniku ista prava koja je ustupitelj imao prema dužniku do ustupanja. Dakle, novčana tražbina potrošača na temelju potrošačkog ugovora zadržava takvo svojstvo i nakon ustupa tražbine osobi koja nije potrošač. To znači da se i u odnosu tužitelja kao primatelja te tražbine i tuženika kao dužnika primjenjuju propisi koji se odnose na zaštitu potrošača kao i pravomoćna presuda donesena u kolektivnom sporu. Tužitelj ima pravo tražiti isplatu temeljem potraživanja svoga prednika budući da se ne radi o tražbini strogo osobne naravi. Ustupom tražbine nije došlo do promjene identiteta tražbine i tužitelj ima sva prava prema tuženiku koja je imao i vjerovnik Ksenija Rengel. Tužitelj je aktivno legitimiran za ostvarenje svoga tužbenog zahtjeva.
14. Prema utvrđenju ovoga suda, u ovom se slučaju ne radi o ustupanju tražbine iz Ugovora o kreditu, već o ustupanju tražbine po osnovi stjecanja bez osnove jer je korisnik kredita isplatio banci iznos na temelju ništetne odredbe Ugovora o kreditu. Tražbina povrata tako plaćenih iznosa sadržajno predstavlja tražbinu po osnovi stjecanja bez osnove jer se ništetna odredba ugovora smatra kao da nije niti ugovorena.
15. Svjedok Ksenija Rengel je iskazala da su joj u banci ponudili samo kredit u švicarskim francima jer prema zaključku banke nije imala uvjete za neki drugi kredit, da joj djelatnici banke nisu dopustili nikakvo pregovaranje o kreditu, da nije mogla pregovarati o niti jednoj odredbi kredita o pa tako niti o odredbi čl. 6. Ugovora o kreditu, niti su joj djelatnici banke obrazložili što točno obuhvaća predmetna naknada i koje usluge banka naplaćuje tom naknadom. Oспорava da je u vrijeme podizanja kredita imala obrt i da bi se bavila nekom drugom djelatnošću izvan osnovnog zanimanja.
16. Prema odredbi čl. 81. st. 1. ZZP-a ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, a prema odredbi st. 2. tog članka, smatra se da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog ugovora trgovca.
17. Zbog toga sud utvrđuje da je odredba koja je predmet tužbenog zahtjeva za utvrđenje ništetnosti, u dijelu koji se odnosi na naplatu naknade za obavljanje bankarskih usluga, ništetna sukladno odredbama čl. 81., 83. i 87. st. 1. ZZP-a.

Međutim, ništetnost te odredbe ne povlači za sobom ništetnost cijelog ugovora jer Ugovor može opstati i bez te odredbe sukladno odredbi čl. 324. st. 1. ZOO-a.

18. Prema odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takva ugovora, a ako to nije moguće, ili ako se narav onoga što je ispunjeno protivu vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Dakle, posljedica ništetnosti predmetne ugovorne odredbe je da svaka stranka vraća ono što je primila na temelju te odredbe, tj. svaka stranka ima pravo na povrat onog što je dala. Slijedom navedenog, obveza tuženika po osnovi ništetne odredbe dijela čl. 6.1. Ugovora o kreditu sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO-a je vratiti tužitelju iznos od 344,43 EUR.
19. Tuženikov prigovor zastare nije osnovan. Tražbina po osnovi povrata onoga što je stranka primila na temelju ništetne odredbe zastarijeva u općem zastarnom roku od 5 godina sukladno odredbi čl. 225. ZOO-a jer za tu tražbinu nije propisan poseban zastarni rok. Zastara restitucijskog zahtjeva po osnovi ništetne odredbe o naknadi za odobrenje kredita počinje teći od pravomoćnosti presude kojom se utvrđuje ništetnost te odredbe što znači da zastara te tražbine još nije počela niti teći jer tužitelj u ovom postupku traži utvrđenje ništetnosti te odredbe (takvo stajalište zauzima Vrhovni sud Republike Hrvatske Su-IV-47/2020 od 30. siječnja 2020.).
20. U odnosu na zatezne kamate prema odredbi čl. 1115. ZOO-a kad se vraća ono što je stečeno bez osnove, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezne kamate, i to, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, a tuženik je predmetni iznos stekao 18. ožujka 2005. godine, stoga tužitelj osnovano potražuje zatezne kamate od tog dana. Tuženik kao trgovac je morao znati i da je odredba o naknadi za obradu kredita ništetna jer iz Ugovora o kreditu nije vidljivo od kojih se konkretnih troškova ta naknada sastoji.. Stopa zatezne kamate određena prema odredbi čl. 29. st. 2. ZOO-a za odnose izvan trgovačkih ugovora jer tražbina ne proizlazi iz trgovačkog ugovora.
21. Slijedom navedenog, o tužbenom zahtjevu je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ove presude.
22. Tužitelju koji je u cijelosti uspio u sporu u trošak parničnog postupka prema vrijednosti predmeta spora od 344,43 EUR, valja priznati trošak sastava tužbe po Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 138/23 – dalje: OT) u iznosu od 100,00 EUR, , zastupanje na ročištu 4. ožujka 2026. i 25. svibnja 2026. po Tbr. 9/1 OT u iznosu od po 100,00 EUR, svako, trošak pristupa na ročište za objavu presude u iznosu od 50,00 EUR, što zajedno iznosi 350,00 EUR, trošak svjedoka Ksenije Rengel u iznosu od 14,40 EUR, kako je to sud naložio rješenjem od 25. svibnja 2026. , sudska pristojba na tužbu u iznosu od 6,64 EUR koliko je tužitelj i platio, i na presudu u iznosu od 30,00 EUR prema VPS od 344,43 EUR, što sveukupno iznosi 401,04

EUR. Na taj iznos tužitelju teku i zatezne kamate od dana donošenja presude do isplate po stopi koja se primjenjuje na odnose izvan trgovačkih ugovora. Slijedom toga je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

23. Tužitelj je zatražio parnični trošak u iznosu od 833,18 eura, a kako mu je dosuđen trošak u iznosu od 401,04 eura, odlučeno je kao u točki IV izreke ove presude, odnosno odbijen je zahtjev tužitelja za naknadom parničnog troška u iznosu od 430,14 eur..

U Zagrebu, 18. lipnja 2026.

Sudac:
Marija Krajnović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada je održano ročište na kojem je presuda objavljena ako je stranka bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, odnosno u roku od 15 dana od primitka presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, a podnosi se putem ovog suda u dva primjerka za sud i po jedan za svaku protivnu stranku.

DNA:

- tužitelju po pun uz pristojbu na presudu u iznosu od 39,82 eur
- tuženiku po pun

Broj zapisa: **9-30889-9cb64**

Kontrolni broj: **00747-b473f-1c4b8**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.